

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๖
ของ เทศบาลตำบลดอนโม้ง อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง

เทศบาลตำบลดอนโม้ง ตั้งอยู่ในพื้นที่ ๒ ตำบล ๔ หมู่บ้าน คือตำบลบ้านกง หมู่ที่ ๘ บ้านดอนโม้ง และหมู่ที่ ๙ บ้านตลาดดอนโม้ง ตำบลจระเข้ม หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๑๐ บ้านโพนสว่าง ซึ่งตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของอำเภอหนองเรือ ห่างจากอำเภอหนองเรือประมาณ ๑๒ กิโลเมตร และอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดขอนแก่น โดยห่างจากจังหวัดขอนแก่นประมาณ ๓๓ กิโลเมตร บนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ถนนมลิวรรณ (ขอนแก่น – เลย) มีพื้นที่ ๖.๐๓ ตารางกิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

เทศบาลตำบลดอนโม้ง สภาพโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่การเกษตรกรรม คือการทำนาและปลูกพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ถั่วลิสง และข้าวโพด สภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย มีการระบายน้ำได้ดี แต่ความสมบูรณ์ของดินต่ำ

อาณาเขต

๑. ด้านทิศเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยยาง ฝั่งตะวันตก ตามแนวเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางถนนสายดอนโม้ง – กงกลาง ตรงจุดที่อยู่ห่างจากจุดศูนย์กลางที่ถนนสายดอนโม้ง – กงกลางบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ชุมแพ – ขอนแก่น ตามแนวถนนสายดอนโม้ง – กงกลางไปทางทิศเหนือระยะ ๑,๔๕๐ เมตร จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออก ผ่านถนนสายดอนโม้ง-กงกลาง ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนสุขาภิบาล ๑ ฝั่งตะวันออก ตรงจุดที่บรรจบกับถนนจากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางถนนสุขาภิบาล

๒. ด้านทิศตะวันออก จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นขนานกับศูนย์กลางถนนสุขาภิบาล ๑ และถนนทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโม้ง - ดอนแก่นเท่า ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร ไปทางทิศใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ชุมแพ – ขอนแก่น ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งอยู่ตามแนวเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางถนนทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโม้ง – ดอนแก่นเท่า ตรงจุดที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางที่ถนนทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโม้ง – ดอนแก่นเท่า บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ชุมแพ – ขอนแก่น ตามแนวถนน ทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโม้ง-ดอนแก่นเท่า ไปทางทิศใต้ ระยะ ๗๐๐ เมตร

๓. ด้านทิศใต้ จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตก ผ่านถนน ทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโม้ง – ดอนแก่นเท่า ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยยาง ฝั่งตะวันตก ตามแนวเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางถนน ทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโม้ง-ดอนแก่นเท่า ตรงจุดที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางที่ถนน ทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโม้ง-ดอนแก่นเท่า บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ชุมแพ-ขอนแก่น ตามแนวถนน ทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโม้ง – ดอนแก่นเท่า ไปทางทิศใต้ ระยะ ๑,๓๐๐ เมตร

๔. ด้านทิศตะวันตก จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นเลียบริมห้วยยาง ฝั่งตะวันตก ไปทางทิศเหนือบรรจบกับหลักเขตที่ ๑

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศ โดยทั่วไปเป็นแบบทุ่งหญ้าในเขตร้อน คือ มีฝนตกสลับกับแห้งแล้ง ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีอุณหภูมิสูงสุดโดยเฉลี่ย ๓๖.๓๕ องศาเซลเซียส และมี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนจัดในช่วงเดือนเมษายนของทุกปี ฤดูฝน เริ่มเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม ฤดูหนาว ช่วงเดือน พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

สภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย มีการระบายน้ำได้ดี แต่ความสมบูรณ์ของดินต่ำ

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ภายในเขตเทศบาลตำบลดอนโม้ง มีลำห้วย ๒ สาย และหนองน้ำสาธารณะ ๑ แห่ง คือ

๑. ลำห้วยยาง อยู่ทางทิศตะวันตกของเทศบาลและเป็นเขตเทศบาล มีความยาวในช่วงของเขต เทศบาล ประมาณ ๒.๔ กิโลเมตร ไหลผ่านพื้นที่หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๘ ลำห้วย ทั้งสองสายไหลมาจากเทือกเขาภูเม็ง และไหลลงสู่เขื่อนอุบลรัตน์จากทิศใต้ สู่ทิศเหนือ

๒. ลำห้วยวังโพน อยู่ทางทิศตะวันออกของสี่แยกดอนโม้ง ประมาณ ๕๐๐ เมตร ความยาวในช่วงของเขตเทศบาล ประมาณ ๒ กิโลเมตร ลำห้วยวังโพน ไหลผ่านหมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๙ หมู่ที่ ๘

- หนองน้ำบริเวณสวนสาธารณะฝายบ้าน หมู่ที่ ๔ บ้านโพนสว่าง ตำบลจระเข้

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลดอนโม้ง ประกอบด้วย ๔ หมู่บ้าน ได้แก่

- ตำบลจระเข้ หมู่ที่ ๔ บ้านโพนสว่าง

หมู่ที่ ๑๐ บ้านโพนสว่าง

- ตำบลบ้านกง หมู่ที่ ๙ บ้านตลาดดอนโม้ง ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๘ บ้านดอนโม้ง ประกอบด้วย

ชื่อหมู่บ้าน	ตำบล / หมู่ที่	ผู้ปกครอง	ตำแหน่ง
บ้านดอนโม้ง	บ้านกง / หมู่ที่ ๘	นายประวิทย์ ลาตโลศรี	กำนันตำบลบ้านกง
บ้านตลาดดอนโม้ง	บ้านกง / หมู่ที่ ๙	นางจุฑามาศ นิลพันธุ์	ผู้ใหญ่บ้าน
บ้านโพนสว่าง	จระเข้ / หมู่ที่ ๔	นายพิภพ จันทคุณ	กำนันตำบลจระเข้
บ้านโพนสว่าง	จระเข้ / หมู่ที่ ๑๐	นายชัยวัฒน์ ลาสม	ผู้ใหญ่บ้าน

มีพื้นที่ทั้งหมด จำนวน ๖.๐๓ ตารางกิโลเมตร

ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ๔๘๒.....กิโลเมตร

ห่างจากศาลากลางจังหวัด ประมาณ๓๓.....กิโลเมตร

ห่างจากอำเภอหนองเรือ ประมาณ๑๒.....กิโลเมตร

๒.๒ การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลดอนโม้ง แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต ได้แก่

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๙ และ หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านกง

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลจระเข้ และ หมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๙ (บางส่วน) ตำบลบ้านกง

การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔ ดังนี้

การใช้สิทธิเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น

เขตเลือกตั้ง	ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (คน)	ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง (คน)	บัตรดี	บัตรเสีย	บัตรไม่เลือกผู้ใด
๑	๑,๓๑๖	๑,๐๓๑	๙๙๘	๒๓	๑๐
๒	๑,๔๗๘	๑,๑๗๒	๑,๑๓๒	๑๔	๒๖
รวม	๒,๗๙๔	๒,๒๐๓	๒,๑๓๐	๓๗	๓๖

ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งคิดเป็นร้อยละ ๗๘.๘๕ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลดอนโม้ง ได้แก่

๑. นายนิยม ปัญญาขาว ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลดอนโม้ง
๒. นางสาวธันยธรณ์ พรหมพร ตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรีตำบลดอนโม้ง
๓. นายเทิดศักดิ์ จันทร์โสม ตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรีตำบลดอนโม้ง
๔. นายวันชัย ศิริธรรม ตำแหน่ง ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลดอนโม้ง
๕. นายยุทธพงษ์ ชื้อตระกูลพานิชย์ ตำแหน่ง เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลดอนโม้ง

จำนวน สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดอนโม้ง ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ๑๒ คน

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง
๑	นายสมยศ อุเทนสุด	ประธานสภาเทศบาลตำบลดอนโม้ง
๒	นายไพรัช พลตรี	รองประธานสภาเทศบาลตำบลดอนโม้ง
๓	นายบัณฑิต ผาคำ	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดอนโม้ง
๔	นายศศิพงษ์ ผางจันทร์ดา	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดอนโม้ง
๕	นางพิศมัย สุท่าเรือ	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดอนโม้ง
๖	นางนุสรรา ภูริศรี	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดอนโม้ง

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบด้วย

ที่	ชื่อ สกุล	ตำแหน่ง
๑	นายเดชอุดมย์ พหลทัพ	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดอนโมง
๒	นายบุญถิ่น ธรรมมา	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดอนโมง
๓	นายสุรัชย์ เชียงกา	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดอนโมง
๔	นางจตุพร เอี่ยมจรัส	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดอนโมง
๕	นางประภาพรร จันทคุณ	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดอนโมง
๖	นางสาวนิภาพร โสภา	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดอนโมง

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง ย้อนหลัง ๓ ปี (ปีพ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) แยกเป็น ดังนี้

ประชากร	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ชาย (คน)	๑,๗๒๓	๑,๗๒๓	๑,๖๙๗
หญิง (คน)	๑,๗๘๕	๑,๗๘๑	๑,๗๔๘
รวม	๓,๕๐๘	๓,๕๐๔	๓,๔๔๕
จำนวนครัวเรือน	๑,๗๐๐	๑,๗๗๖	๑,๘๒๒

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ข้อมูล ณ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๖

จำนวนประชากร	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
แรกเกิด - ๑๒ ปี	๒๑๑	๑๖๒	๓๗๓
ช่วงวัย ๑๓ - ๒๐ ปี	๑๔๔	๑๔๘	๒๙๒
ช่วงวัย ๒๑ - ๔๐ ปี	๔๗๒	๔๒๓	๘๙๕
ช่วงวัย ๔๑ - ๕๙ ปี	๕๑๘	๕๖๘	๑,๐๘๖
ช่วงวัย ๖๐ ปี ขึ้นไป	๓๑๖	๔๒๐	๗๓๖
รวมทั้งสิ้น	๑,๖๖๑	๑,๗๒๑	๓,๓๘๒

๓.๓ ข้อมูลประชากรแยกรายหมู่บ้าน

ข้อมูล ณ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๖

หมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๔ ตำบลจระเข้	๔๑๒	๔๓๐	๘๔๒
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลจระเข้	๒๔๒	๒๘๐	๕๒๒
บ้านตลาดดอนโมง หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านกง	๗๐๙	๗๓๑	๑,๔๔๐
บ้านดอนโมง หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านกง	๒๙๘	๒๘๐	๕๗๘
รวม			
รวมทั้งสิ้น	๑,๖๖๑	๑,๗๒๑	๓,๓๘๒

๓.๔ จำนวนครัวเรือน ณ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๖

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน (รวมบ้านมีผู้อาศัย)	จำนวนครัวเรือน (รวมบ้านไม่มีผู้อาศัย)
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๔ ตำบลจระเข้	๒๓๙	๓๔๘
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลจระเข้	๑๖๓	๔๕๒
บ้านตลาดดอนโมง หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านกง	๔๑๑	๘๓๕
บ้านดอนโมง หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านกง	๑๓๘	๑๘๒
รวม	๙๕๑	๑,๘๑๗

๔. สภาพทางสังคม**๔.๑ การศึกษา**

ในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง มีสถานศึกษาหลายแห่ง ตั้งแต่ระดับก่อนประถมถึงระดับ อาชีววะ ดังนี้

๑) โรงเรียนชุมชนบ้านโพนสว่างดอนโมง (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตขอนแก่นเขต ๕) ๑ แห่ง

ระดับชั้น	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม(คน)	หมายเหตุ
อนุบาล	๙	๖	๑๕	จำนวน ๑ ห้องเรียน
ประถมศึกษา	๕๒	๔๖	๙๘	จำนวน ๖ ห้องเรียน
มัธยมศึกษา	๑๒	๑๕	๒๗	จำนวน ๓ ห้องเรียน
รวมทั้งหมด	๗๓	๖๗	๑๔๐	
จำนวนครู อาจารย์ ๑๔ คน				

๒) โรงเรียนอนุบาลอภินิธิ (เป็นโรงเรียนเอกชน) ๑ แห่ง

ระดับชั้น	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม(คน)	หมายเหตุ
อนุบาล	๔๙	๔๐	๘๙	จำนวน ๕ ห้องเรียน
ประถมศึกษา	๑๖๐	๑๕๐	๓๑๐	จำนวน ๑๔ ห้องเรียน
รวมทั้งหมด	๒๐๙	๑๙๐	๓๙๙	
จำนวนครู อาจารย์ ๒๕ คน				

๓) โรงเรียนอนุบาลเพชรลดา (เป็นโรงเรียนเอกชน) ๑ แห่ง

ระดับชั้น	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม(คน)	หมายเหตุ
อนุบาล	๒๗	๔๒	๖๙	จำนวน ๓ ห้องเรียน
ประถมศึกษา	๘๒	๖๑	๑๔๓	จำนวน ๖ ห้องเรียน
รวมทั้งหมด	๑๐๙	๑๐๓	๒๑๒	
จำนวนครู อาจารย์ ๑๐ คน				

๔) วิทยาลัยเทคโนโลยีหนองเรือ ไทย - เยอรมัน (เป็นโรงเรียนเอกชน) ๑ แห่ง

ระดับชั้น	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม(คน)	หมายเหตุ
ระดับ ปวช.	๒๐๗	๑๓๔	๓๔๑	จำนวน ๑๒ ห้องเรียน
ระดับ ปวส.	๑๘	๑๒	๓๐	จำนวน ๒ ห้องเรียน
รวมทั้งหมด	๒๒๕	๑๔๖	๓๗๑	
จำนวนครู อาจารย์ ๑๒ คน				

๕) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลดอนมโง

- มีบุคลากร ทั้งสิ้น ๕ คน ประกอบด้วย

ผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๓ คน

พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑ คน

พนักงานจ้างเหมาบริการ จำนวน ๑ คน

- อบรมเลี้ยงดูเด็กเล็ก อายุระหว่าง ๒ – ๕ ปี ปัจจุบันมีเด็กเล็กทั้งสิ้น

ระดับชั้น	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม(คน)	หมายเหตุ
ชั้นเตรียมเด็กเล็กและเด็กเล็ก ปีที่ ๑ และปีที่ ๒	๑๗	๑๙	๓๖	จำนวน ๓ ห้องเรียน
จำนวนผู้ดูแลเด็ก ๓ คน				

๖) ห้องสมุดประชาชนเทศบาลตำบลดอนมโง และศูนย์การเรียนรู้ไอซีทีชุมชน จำนวน ๑ แห่ง

เปิดให้บริการในวันจันทร์ – วันศุกร์ เว้นหยุดราชการและวันนักขัตฤกษ์ เวลา ๘.๓๐- ๑๖.๓๐ น.

๔.๒ สาธารณสุข

ภายในเขตเทศบาลตำบลดอนมโง มีสถานที่ให้บริการสาธารณสุข ดังนี้

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตำบลจระเข้ ๑ แห่ง

บุคลากร	จำนวน (คน)
พยาบาลวิชาชีพ	๒
เจ้าพนักงานสาธารณสุข	๑
นักวิชาการสาธารณสุข	๒
เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข	๑
แพทย์แผนไทย	๑
พนักงานพิมพ์	๑
พนักงานทั่วไป	๑
อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	๘๕

ประเภทการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจระเข้

๑. โรคความดันโลหิตสูง	๖. วิงเวียน
๒. โรคเบาหวาน	๗. ไอ
๓. อุบัติเหตุ	๘. อาหารไม่ย่อย
๔. ใช้วัตถุธรรมดา	๙. ปวดกล้ามเนื้อ
๕. ผื่นคัน	๑๐. ปวดศีรษะ

หญิงตั้งครรภ์ที่ได้รับการฝากครรภ์ปี ๒๕๖๔ จำนวน ๒๘ คน

๒. คลินิกเอกชน จำนวน ๘ แห่ง

๓. ร้านขายยา จำนวน ๕ แห่ง

๔. ระบบแพทย์ฉุกเฉิน (กู้ชีพ - กู้ภัย) จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่

๑. หน่วยกู้ชีพเทศบาลตำบลดอนโมง (เบอร์โทร. กู้ชีพ ๐๔๓ - ๒๙๙๒๙๙)

๒. งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (เบอร์โทร. ๐๔๓-๒๙๙๐๙๖)

๒. มูลนิธิเต็กกาดอนโมง

๔.๓ อาชญากรรม

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง มีเหตุการณ์อาชญากรรมเกิดขึ้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๒๐ ครั้ง จำนวน ๒๐ ราย

๔.๔ ยาเสพติด

เทศบาลตำบลดอนโมง มีกลุ่มบุคคลที่เสพยาเสพติด จำนวน ๑๑๐ ราย

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง มีการดำเนินการดังนี้

๑. มีการแจกจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ทุกเดือนภายในวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการจัดทำบัตรผู้พิการ
๔. การช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย โรคระบาด และภัยต่างๆ ตามระเบียบ กฎหมาย

- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	จำนวน ๕๗๔ ราย
- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยความพิการ	จำนวน ๘๔ ราย
- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	จำนวน ๗ ราย

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ภายในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง มีถนนประเภทต่าง ๆ ดังนี้

๑. ถนนคสล. จำนวน ๗๐ สาย
๒. ถนนลาดยาง จำนวน ๘ สาย
๓. ถนนลูกรัง จำนวน ๔ สาย
๔. ถนนดิน จำนวน ๑ สาย
๕. ถนนที่ขึ้นทะเบียนทางหลวง ๓๒ สาย

การเดินทางคมนาคมเข้าสู่พื้นที่ เทศบาลตำบลดอนโมง โดยทางบก บนเส้นทางถนนมลิวรรณ ซึ่งหากจากอำเภอหนองเรือประมาณ ๑๒ กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดขอนแก่น ประมาณ ๓๓ กิโลเมตร การคมนาคม/ขนส่ง ในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง ส่วนมากใช้เส้นทางหลัก ถนนนิระพันธ์ และถนนเทศบาล ๑ และถนนท่าปลา มีผู้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคล คือ รถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถจักรยาน สภาพการจราจรไม่ติดขัดมีสภาพคล่อง

การจัดการขนส่งมวลชน เทศบาลตำบลดอนโมง ไม่มีส่วนร่วมในการจัดการขนส่งมวลชน

๕.๒ การไฟฟ้า

ภายในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง มีจำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๑,๘๑๗ ครัวเรือน แยกเป็น

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๔ ตำบลจระเข้ม	๓๔๘
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลจระเข้ม	๔๕๒
บ้านตลาดดอนโมง หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านกง	๘๓๕
บ้านดอนโมง หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านกง	๑๘๒
รวม	๑,๘๑๗ ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

ภายในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง มีจำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา ประชากรส่วนใหญ่ใช้บริการน้ำประปาส่วนภูมิภาค ส่วนน้อย บางครัวเรือนจะใช้น้ำบาดาล หน่วยงานที่รับผิดชอบในการผลิตน้ำประปาเขตเทศบาลคือ

สำนักงานการประปาส่วนภูมิภาค สาขาหนองเรือ น้ำประปาที่ผลิตได้คิดเป็นประมาณ ๗,๐๐๐

ลูกบาศก์เมตร/วัน แหล่งน้ำดิบที่ทางประปาส่วนภูมิกานำมาใช้ในการผลิตคือ แหล่งน้ำธรรมชาติ ลำน้ำเชิญ

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๔ ตำบลจระเข้ม	๓๔๘
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลจระเข้ม	๔๕๒
บ้านตลาดดอนโมง หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านกง	๘๓๕
บ้านดอนโมง หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านกง	๑๘๒
รวม	๑,๘๑๗ ครัวเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

- มีการให้บริการโทรศัพท์ประจำครอบครัวทุกพื้นที่ ภายใต้การบริการของ บริษัท TOT สาขาหนองเรือ
- มีการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ มีเครือข่ายครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยผู้ให้บริการ ได้แก่ AIS DTAC และ TRUE และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ครอบคลุมในพื้นที่ ได้แก่ AIS Fiber TRUE DTAC ๓BB และ TOT

๕.๕ ไปรษณีย์ การสื่อสาร การขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

การให้บริการในเขต เทศบาลตำบลดอนโมง ดังนี้

๑. ไปรษณีย์เอกชน จำนวน ๑ แห่ง
๒. ผู้ให้บริการระบบ Internet จำนวน ๕ ราย
๓. ผู้ให้บริการขนส่งเอกชน(ขนส่งพัสดุ) จำนวน ๔ ราย
- ๔.

๖. ระบบเศรษฐกิจ**๖.๑ การเกษตร**

พื้นที่เกษตรกรรม สภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลดอนโมง มีการปลูกอ้อย ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด ปลูกผักสวนครัว พื้นที่การเกษตร เช่น ทำนา ทำไร่อ้อย ปลูกผัก มันสำปะหลัง ในเขตเทศบาลแยกเป็นดังนี้

หมู่บ้าน	ประเภทการเกษตร	จำนวน(ราย)	จำนวน (ไร่)
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๔ ตำบลจระเข้	ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง	๖๕ ๕ ๒	๕๑๒.๕๐ ๔๗ ๓๕.๒๕
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลจระเข้	ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง	๑๗ ๑ ๓	๗๙.๕๐ ๘.๕๐ ๖๕.๕๐
บ้านตลาดดอนโมง หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านกง	ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง	๕๙ - -	๕๐๙ - -
บ้านดอนโมง หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านกง	ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง	๙๓ ๑ -	๗๓๙.๕๐ ๔ -
รวม		๒๔๖	๒,๐๐๐.๗๕

๖.๒ การประมง

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง ไม่มีพื้นที่การประมง

๖.๓ การปศุสัตว์

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง ส่วนมากเลี้ยงไว้เพื่อการบริโภคและขาย เช่น เลี้ยงไก่, เป็ด, สุกร, โค, กระบือ,

ปลา
เลี้ยงหมู

หมู่บ้าน	ประเภท	จำนวน(ครัวเรือน)
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๔ ตำบลจระเข้	เลี้ยงโค,กระบือ	๑๐
	เลี้ยงหมู	๑
	เลี้ยงเป็ด,ไก่	๙
	เลี้ยงปลา	๕
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลจระเข้	เลี้ยงโค,กระบือ	๖
	เลี้ยงหมู	-
	เลี้ยงเป็ด,ไก่	๔
	เลี้ยงปลา	-
หมู่บ้าน	ประเภท	จำนวน(ครัวเรือน)
บ้านตลาดดอนโมง หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านกง	เลี้ยงโค,กระบือ	๔
	เลี้ยงหมู	๒
	เลี้ยงเป็ด,ไก่	๕
	เลี้ยงปลา	-
บ้านดอนโมง หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านกง	เลี้ยงโค,กระบือ	๖
	เลี้ยงหมู	๑
	เลี้ยงเป็ด,ไก่	๖๐
	เลี้ยงปลา	๒

๖.๔ การบริการ

การบริการ มีดังนี้

- สถานีบริการน้ำมัน ๒ แห่ง
- ตลาดสดเทศบาล ๑ แห่ง
- ร้านตัดผม/ เสริมสวย ๑๕ แห่ง
- ร้านซ่อมรถยนต์และมอเตอร์ไซด์ จำนวน ๑๒ แห่ง
- โรงสีข้าวขนาดเล็ก จำนวน - แห่ง

สถานประกอบการด้านการบริการ มีดังนี้

- โรงแรม/รีสอร์ท จำนวน ๓ แห่ง
- ธนาคาร จำนวน ๑ แห่ง (ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาดอนโมง)
- สถานที่จำหน่ายอาหารตาม พรบ.การสาธารณสุข จำนวน ๑๐ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง ไม่มีพื้นที่สำหรับการท่องเที่ยว

๖.๖ อุตสาหกรรม

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง ไม่มีโรงงานและไม่มีเขตอุตสาหกรรม

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

เทศบาลตำบลดอนโม้ง มีตลาดสดของเทศบาลตำบลดอนโม้ง จำนวน ๑ แห่ง และมี

-ตลาดนัดคลองถม ๔ ครั้ง/เดือน ทุกวันอังคาร (ตลาดเอกชน)

เขตเทศบาลตำบลดอนโม้ง มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ ร้านเบเกอรี่ และ ร้านไขเค็ม (บ้านตลาด ดอนโม้ง หมู่ที่ ๙) , โรงขนมจีน (บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๔)

กลุ่มอาชีพในเขตเทศบาลตำบลดอนโม้ง ได้แก่ กลุ่มเย็บผ้า หมู่ที่ ๔ กลุ่มดอกไม้จันทน์ หมู่ที่ ๙

๖.๘ แรงงาน

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลดอนโม้ง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมาได้แก่ ค้าขาย เกษตร-ทำนา-ทำไร่ , พนักงาน-รับราชการ, อาชีพอื่นๆ , ธุรกิจส่วนตัว, พนักงานบริษัท , พนักงาน-รัฐวิสาหกิจดังนี้

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลดอนโม้ง มีการนับถือศาสนา ๔ ประเภท ดังนี้

๑. ศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๔๑
๒. ศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๔
๓. ศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๐
๔. อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๕

- ในเขตเทศบาลตำบลดอนโม้ง มีวัดจำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ วัดถาวรนิมิต (บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๑๐), วัดมงคลนิมิต (บ้านตลาดดอนโม้ง หมู่ที่ ๙) , วัดศรีบุญเรือง (บ้านตลาดดอนโม้ง หมู่ที่ ๘)

- มัสยิดนูรุลรอฮีม (ดอนโม้ง) จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่บริเวณถนนเทศบาล ๑ บ้านตลาดดอนโม้ง หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านกง (สถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ของประชาชนผู้นับถือศาสนาอิสลาม)

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

วัฒนธรรม/ประเพณี มีประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำคัญ คือ

๑. ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ เทศบาลตำบลดอนโม้ง ได้โครงการจัดงานวันขึ้นปีใหม่ ทุกๆปี ในวันที่ ๑ มกราคม ของทุกปี (เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ออกมาร่วมทำบุญตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งในวันแรกของปี เพื่อความเป็นสิริมงคล)
๒. โครงการจัดงานวันวันกตัญญูและประเพณีสงกรานต์
๓. โครงการจัดงานประเพณีลอยกระทง

บุญประเพณีที่จัดทำประจำหมู่บ้าน ได้แก่

เดือน	ประเพณี	สถานที่
กุมภาพันธ์	บุญข้าวจี	ทุกหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้าน
มีนาคม	บุญผะเหวด	ทุกหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้าน
เมษายน	บุญวันเนา(สงกรานต์)	ทุกหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้าน
พฤษภาคม	บุญบั้งไฟ	ทุกหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้าน
มิถุนายน	บุญเบิกบ้าน	ทุกหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้าน
กรกฎาคม	บุญเข้าพรรษา	ทุกหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้าน
สิงหาคม	บุญข้าวประดับดิน	ทุกหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้าน

กันยายน	บุญข้าวสาก	ทุกหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้าน
ตุลาคม	บุญออกพรรษา	ทุกหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้าน
พฤศจิกายน	บุญกฐิน	ทุกหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้าน
ธันวาคม	บุญผ้าป่า (ส่วนมากจะทำหลังจากบุญกฐินเสร็จสิ้น) เป็นต้นไป	ทุกหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้าน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ด้านการสู่ขวัญ การเสียเคราะห์ มรรคทายก ด้านนวดแผนโบราณ พานบายศรี สมุนไพร

ภาษาถิ่นในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง ส่วนมากใช้ภาษาอีสาน และภาษาไทย

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง ได้แก่ ไข่เค็ม ขนมะเขือรี ส้มต่อน หม่า เนื้อแห้ง แจ่วบอง

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ คือ สวนสาธารณะฝายบ้าน หมู่ที่ ๔ ลำห้วยยาง ไหลผ่าน หมู่ที่ ๔, หมู่ที่ ๑๐, หมู่ที่ ๘ และ หมู่ที่ ๙ และ ลำห้วยวังโพน ไหลผ่าน หมู่ที่ ๔, หมู่ที่ ๑๐, หมู่ที่ ๘ และ หมู่ที่ ๙ ลำห้วยวังโพน บริเวณศาลปู่ตา หมู่ที่ ๘ จะเป็นน้ำเสียที่ไหลมาจากชุมชนต่าง ๆ ไหลลงสู่ลำห้วยวังโพน

๘.๒ ป่าไม้

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง ไม่มีพื้นที่ป่าไม้ตามธรรมชาติ

๘.๓ ภูเขา

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง ไม่มีพื้นที่ภูเขา

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน โดยยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง** เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

แนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ยึดหลักการการพัฒนาที่สนองต่อนโยบายรัฐบาล และสอดคล้องเชื่อมโยงกับทิศทางการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัด รวมทั้งอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยมีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและศักยภาพของท้องถิ่นและจังหวัด รวมถึงตอบสนองต่อความต้องการ และปัญหาของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งกรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ที่สำคัญมีดังนี้

๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศนอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพระดับภาคและระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศรวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯเพื่อบู๊ต “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วคาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้นโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงและเสริมรากฐานประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็งควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรมรวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศดังนี้

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อกำหนดแนวทางการ

พัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุนิยามทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

(๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฝึกกำลังป้องกันประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมความพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งแนวระนาบมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจส่งเสริมการค้าการลงทุนพัฒนาสู่ชาติการค้า

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการเสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืนและส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา (SMEs) สู่สากล

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

(๕) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งความมั่นคงและพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทาง

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง

ของชุมชน

- (๕) การพัฒนาสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ พื้่นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง๒๕ ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการบริหาร

จัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลัง

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทาย ที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อน และข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความสำคัญที่มาจากเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายในและภายนอก ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และทันทั่วทั้งที่ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการที่สำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการ เป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้ง

ให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่นคง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีการบริการสาธารณะ ที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๕๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ โดยได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา ดังนี้

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนา จะเป็น หรือจะมุ่งหวัง มี เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทย สู่ สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าการเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันด้านการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีจังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางการบริหารกลุ่มจังหวัด

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ จ.เลย หนองบัวลำภู อุดรธานี และ จ.สกลนคร
- ทิศใต้ ติดต่อกับ จ.ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ และจ.นครราชสีมา
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จ.มุกดาหาร ยโสธร
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จ.ชัยภูมิ เพชรบูรณ์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดในห้วงระยะเวลา พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาของการพัฒนากลุ่มจังหวัดภายใต้ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม ศักยภาพ บริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคต รวมทั้งสภาพของปัญหาและความต้องการของ ประชาชน โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ดังนี้

“ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ ศูนย์
ภูมิภาคกลุ่ม
“น้ำโขง”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด
- ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา รวม ๓ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน
- ๑.๒ พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒
- ๒.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔
- ๒.๓ จำนวนแปลง/ฟาร์ม ที่ได้รับการรับรอง GAP เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต
- ๓.๒ พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ
- ๓.๔ พัฒนาลาดสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ และโลจิสติกส์

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพิ่มมูลค่าการค้าและการบริการกลุ่มจังหวัด
- ๑.๒ เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑ ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมภาคการค้าและบริการกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒.๒ ผลผลิตภาพแรงงานที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ พัฒนาศักยภาพ SMEs และเครือข่ายผู้ประกอบการ
- ๓.๒ พัฒนาเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์
- ๓.๒ พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ
- ๓.๓ พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร**๑) วัตถุประสงค์**

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒.๒ มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓.๒ พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ
- ๓.๓ ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- ๓.๔ พัฒนาและยกระดับใหม่ให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมในภูมิภาค

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“มหานครน่าอยู่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค”

๒. พันธกิจ

- ๑) พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน
- ๒) พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการบริการ เพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน
- ๓) ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- ๑.) อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
- ๒.) ระดับความสุขของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
 - ๓.) การกระจายรายได้ดีขึ้นลดความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ต่ำกว่า ๐.๔๑

๔. ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดขอนแก่น

ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
- ๒) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ๓) มูลค่าการลงทุนของอุตสาหกรรมชีวภาพ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๔) มีการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ จำนวน ๒ โครงการต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG Model) เพื่อการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร
- ๒) การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs
- ๓) การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง
- ๔) การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๑.๑ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG Model) เพื่อการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร

แผนงานที่ ๑.๒ การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs

แผนงานที่ ๑.๓ การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง

แผนงานที่ ๑.๔ การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนงาน MICE ที่เกิดขึ้นในจังหวัดขอนแก่น ๑๐ งาน ต่อปี
- ๒) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
- ๓) รายได้จากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์

- ๒) การพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
- ๓) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สุขภาพ ความงาม และการแพทย์แผนไทย
- ๔) การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเมืองแห่งการประชุมสัมมนา (Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions: MICE City)

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๒.๑ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์

แผนงานที่ ๒.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

แผนงานที่ ๒.๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สุขภาพ ความงาม และการแพทย์แผนไทย

แผนงานที่ ๒.๔ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเมืองแห่งการประชุมสัมมนา (Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมวัฒนธรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าการลงทุนในจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
- ๒) มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ช่วยบริหารจัดการและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวจังหวัดขอนแก่น จำนวน ๓ โครงการ/ปี
- ๓) จำนวนพื้นที่หรือเขตอำเภอที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองอัจฉริยะ ไม่น้อยกว่า ๖ อำเภอ/ปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจของจังหวัด
- ๒) การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่ม
- ๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ การโทรคมนาคมสื่อสาร และดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๓.๑ การพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีและดิจิทัลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจของจังหวัด

แผนงานที่ ๓.๒ การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

แผนงานที่ ๓.๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะการโทรคมนาคมสื่อสารและดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) ดัชนีการพัฒนาคอนจังหวัดขอนแก่น ไม่เกินลำดับที่ ๒๕ ของประเทศ
- ๒) ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการจัดสวัสดิการและพัฒนาทักษะอาชีพร้อยละ ๑๐๐
- ๓) อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีของประชากรจังหวัดขอนแก่น (อายุเฉลี่ย) ไม่น้อยกว่า ๗๕ ปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ดี
- ๒) การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาทักษะด้านการประกอบอาชีพให้มีรายได้้อย่างยั่งยืน
- ๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดี

แผนงานและโครงการที่สำคัญ

แผนงานที่ ๔.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ดี

แผนงานที่ ๔.๒ การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาทักษะด้านการประกอบอาชีพให้มีรายได้้อย่างยั่งยืน

แผนงานที่ ๔.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่ได้รับแหล่งน้ำเกื้อหนุนเพิ่มขึ้น จำนวน ๒,๕๐๐ ไร่/ปี
- ๒) ขยะมูลฝอยชุมชนและของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๗๕
- ๓) จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ๔,๐๐๐ ไร่ ต่อปี
- ๔) จำนวนประชาชนตระหนักรู้ด้านการป้องกันและรับมือภัยพิบัติ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
- ๒) การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- ๓) การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน
- ๔) การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๕.๑ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

แผนงานที่ ๕.๒ การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อ

สิ่งแวดล้อม

แผนงานที่ ๕.๓ การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

แผนงานที่ ๕.๔ การป้องกัน การลดผลกระทบ และปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติ

และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกลดลง ร้อยละ ๕
- ๒) พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยลดลง ร้อยละ ๕
- ๓) ร้อยละการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างการ และเพศไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ (คดีที่รับแจ้ง)

๔) จำนวนอำเภอที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของสถาบันหลัก
ของชาติ ๒๖ อำเภอ

๕) การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวนหมู่บ้านสีแดงลดลง ร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalทางถนน
- ๒) การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ
- ๓) การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม
- ๔) การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
- ๕) การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

แผนงานและโครงการสำคัญ

- แผนงานที่ ๖.๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalทางถนน
- แผนงานที่ ๖.๒ การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ
- แผนงานที่ ๖.๓ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม
- แผนงานที่ ๖.๔ การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
- แผนงานที่ ๖.๕ การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

๑.๔ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น ประจำปี

พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

วิสัยทัศน์ “ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

ประเด็นยุทธศาสตร์

๕.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมือง และชนบท อย่างทั่วถึงและเป็นระบบ
- ๒) พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน

- ๓) พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม
- ๔) ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกัน และแก้ไขปัญหาภัยเสพติดและอบายมุขอย่างเป็นระบบครบวงจร
- ๕) สร้างวินัยประชาชน และความร่วมมือในการดูแลความเป็นระเบียบชุมชน การจราจรลดอุบัติเหตุ

๕.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง ติดตั้งเครื่องหมายจราจรสัญญาณไฟตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการสัญจร และการขนส่งสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่
- ๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบไฟฟ้าสาธารณะ ไฟแสงสว่าง อุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุและกล้องวงจรปิดในชุมชนเพื่อลดอุบัติเหตุและเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๓) พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาด และปลอดภัย
- ๔) พัฒนาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว สวนสาธารณะ และปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สวยงามเหมาะสม
- ๕) พัฒนาระบบสุขาภิบาล และรักษาความสะอาดของครอบครัวและชุมชน
- ๖) พัฒนาและส่งเสริมระบบอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึง

๕.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง

แนวทางพัฒนา

- ๑) เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชน กิจกรรมจิตอาสา เพื่อการใช้ทักษะชีวิตที่ดีเห็นคุณค่าตนเองและสังคม
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบให้ได้มาตรฐานและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ
- ๓) เพิ่มโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับประชาชนทุกเพศวัยอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมสนับสนุนและการพัฒนาทักษะความสามารถการประกอบอาชีพที่เหมาะสมตรงศักยภาพเฉพาะของบุคคลและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
- ๕) พัฒนาศักยภาพของคนให้มีทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ มีสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
- ๖) ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ การสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณีในทุกช่วงวัย
- ๗) พัฒนาระบบการเรียนรู้ให้ประชาชนในทุกช่วงวัย
- ๘) ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่นและยกระดับทักษะประชาชนในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

๕.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) บริหารจัดการ อนุรักษ์ ปั่นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน
- ๒) อนุรักษ์ ปั่นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
- ๓) เพิ่มโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับประชาชนทุกเพศวัยอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมสนับสนุนและการพัฒนาทักษะความสามารถการประกอบอาชีพที่เหมาะสมตรงศักยภาพเฉพาะของบุคคลและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
- ๕) พัฒนาศักยภาพของคนให้มีทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ มีสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
- ๖) ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ และการสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณีในทุกช่วงวัย
- ๗) พัฒนาระบบการเรียนรู้ให้ประชาชนในทุกช่วงวัย
- ๘) ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่นและยกระดับทักษะประชาชนในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

๕.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) สร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาการเกษตรที่เป็น อัตลักษณ์พื้นถิ่น
- ๒) ส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓) สร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ
- ๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยเกษตรอินทรีย์ สินค้าจากฐานความหลากหลายทางชีวภาพ และสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
- ๕) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร
- ๖) ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชอาหารที่ปลอดภัย (Food Safety)
- ๗) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร
- ๘) ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงและการผลิตสินค้าเกษตรทุกมิติ
- ๙) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรและความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน

- ๑๐) ส่งเสริมการใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการวางแผนและการพัฒนาการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- ๑๑) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตร

๕.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมในระดับปฐมภูมิ
- ๒) พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม
- ๓) สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและเชื่อมโยงกับการดูแลสุขภาพ
- ๔) เสริมสร้างศักยภาพของเครือข่ายและอาสาสมัครด้านสาธารณสุข
- ๕) สร้างการมีส่วนร่วมเฝ้าระวัง ป้องกัน การปรับตัว และแก้ไขปัญหาสุขภาพ โรคติดต่อโรคอุบัติใหม่และการแพร่ระบาดในพื้นที่
- ๖) สร้างเสริมความรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการสุขภาวะของคนทุกช่วงวัยในชุมชน

๕.๗ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน
- ๒) พัฒนาการให้บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ เพื่อให้ประชาชนและผู้รับบริการทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส มีหลากหลายช่องทาง สามารถตรวจสอบได้
- ๓) ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง
- ๔) พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของประเทศ
- ๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายของภาคประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่น
- ๖) พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและความโปร่งใสส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลกระทบจากการพัฒนาในท้องถิ่น

๕.๘ ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐภายใต้หลักธรรมาภิบาล

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน

- ๒) พัฒนาการให้บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ เพื่อให้ประชาชนและผู้รับบริการทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส มีหลากหลายช่องทาง มารถตรวจสอบได้
- ๓) ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการปฏิบัติงานและการบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง
- ๔) พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของประเทศ
- ๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความโปร่งใสส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลกระทบจากการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ ของเทศบาลตำบลดอนโม้ง

เทศบาลตำบลดอนโม้ง ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอุดมคติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

**“เทศบาลตำบลดอนโม้ง มีระบบบริหารจัดการที่ดี
เป็นเมืองน่าอยู่ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”**

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลดอนโม้ง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การแก้ไขปัญหาความยากจน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้า และการลงทุน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริมศาสนาวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
๒. เพื่อให้ประชาชนมีการประกอบอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมและสังคมสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ
๓. เพื่อให้มีการคมนาคมที่สะดวก และได้รับการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึงและเพียงพอ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔. เพื่อยกระดับการค้า การลงทุน และการบริการ ให้มีเสถียรภาพมากขึ้น
๕. เพื่อพัฒนาและส่งเสริม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพ
๖. เพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการที่ดี ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง คุณภาพชีวิตดีขึ้น ได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
๒. จำนวนครั้งของประชาชนได้ออกกำลังกายและพัฒนากีฬาในระดับต่อไป
๓. จำนวนครั้งของประชาชนได้ร่วมอนุรักษ์ สืบสาน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีที่ดั่งามให้คงอยู่ตลอดไป
๔. จำนวนครั้งของประชาชนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน การสงเคราะห์ด้านการดำรงชีวิต ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้
๕. ร้อยละของประชาชนผู้ยากจน ผู้ด้อยโอกาส มีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น
๖. จำนวนครั้งประชาชนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสมีที่อยู่อาศัยและการดำรงชีวิตดีขึ้น
๗. ร้อยละของประชาชนมีความรู้ในการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๘. ระดับความสำเร็จของประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ที่สะดวกอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
๙. จำนวนครั้งของประชาชนได้รับความรู้และการบริการในด้านการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๐. จำนวนครั้งของประชาชน เยาวชนได้รับความรู้ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติด
๑๑. ร้อยละของประชาชนได้รับการอบรม ส่งเสริมและพัฒนาในด้านอาชีพ ให้มีการลงทุนและการค้าเพิ่มขึ้น
๑๒. จำนวนครั้งประชาชนได้ร่วมอนุรักษ์ ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้ดีขึ้น
๑๓. ระดับความสำเร็จของประชาชนมีน้ำใช้ในการอุปโภค บริโภคที่สะอาดและปลอดภัย
๑๔. จำนวนกิจกรรมที่เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
๑๕. ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ในการพัฒนาเทศบาลในด้านต่างๆ
๑๖. จำนวนกิจกรรมที่ประชาชนได้รับการอบรมและสร้างความเข้มแข็งภายในชุมชน มีความสมานฉันท์ปรองดองและได้ร่วมแสดงออกในการจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
๑๗. ร้อยละของประชาชนได้รับฟังข้อมูลข่าวสาร และการดำเนินงานต่างๆ ของเทศบาล

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และได้ร่วมอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีที่ดั่งาม
๒. ประชาชนมีการประกอบอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมและสังคมสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ
๓. ประชาชนได้รับการบริการด้านการคมนาคม การสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการที่เพียงพอและทั่วถึง
๔. ประชาชนได้รับความรู้และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. ประชาชนได้รับการอบรม ส่งเสริม พัฒนาในด้านอาชีพและการลงทุนเพิ่มขึ้น
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟูและพัฒนาให้ดีขึ้น ชุมชนมีความสะอาดและน่าอยู่

๗. เทศบาลมีระบบการบริหารจัดการที่ดีและประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการเพื่อพัฒนาเทศบาล

๒.๖ กลยุทธ์

๑. พัฒนา ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ให้ดีขึ้น และอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี ที่ดีงาม
๒. ส่งเสริม พัฒนาและสนับสนุนการบริการด้านสาธารณสุขและการกีฬา
๓. พัฒนา และส่งเสริมอาชีพให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมและสังคมสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ
๔. พัฒนาด้านการคมนาคม การสาธารณสุข โภค สาธารณูปการให้ทั่วถึงและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย
๕. พัฒนา ส่งเสริมในด้านอาชีพ การค้าและการลงทุนเพิ่มขึ้น
๖. พัฒนา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่สืบไป
๗. พัฒนา ส่งเสริมการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
๘. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนา เทศบาล
๙. พัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต้องทั่วถึง

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลคอนโม้ง มีหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่น ตามกฎหมายจัดตั้ง ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น นโยบายจังหวัดขอนแก่น เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลคอนโม้ง

ดังนั้น การวิเคราะห์จุดยืนทางยุทธศาสตร์ของเขตเทศบาลตำบลคอนโม้ง จึงได้พิจารณาบทบาท อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ประกอบด้วย

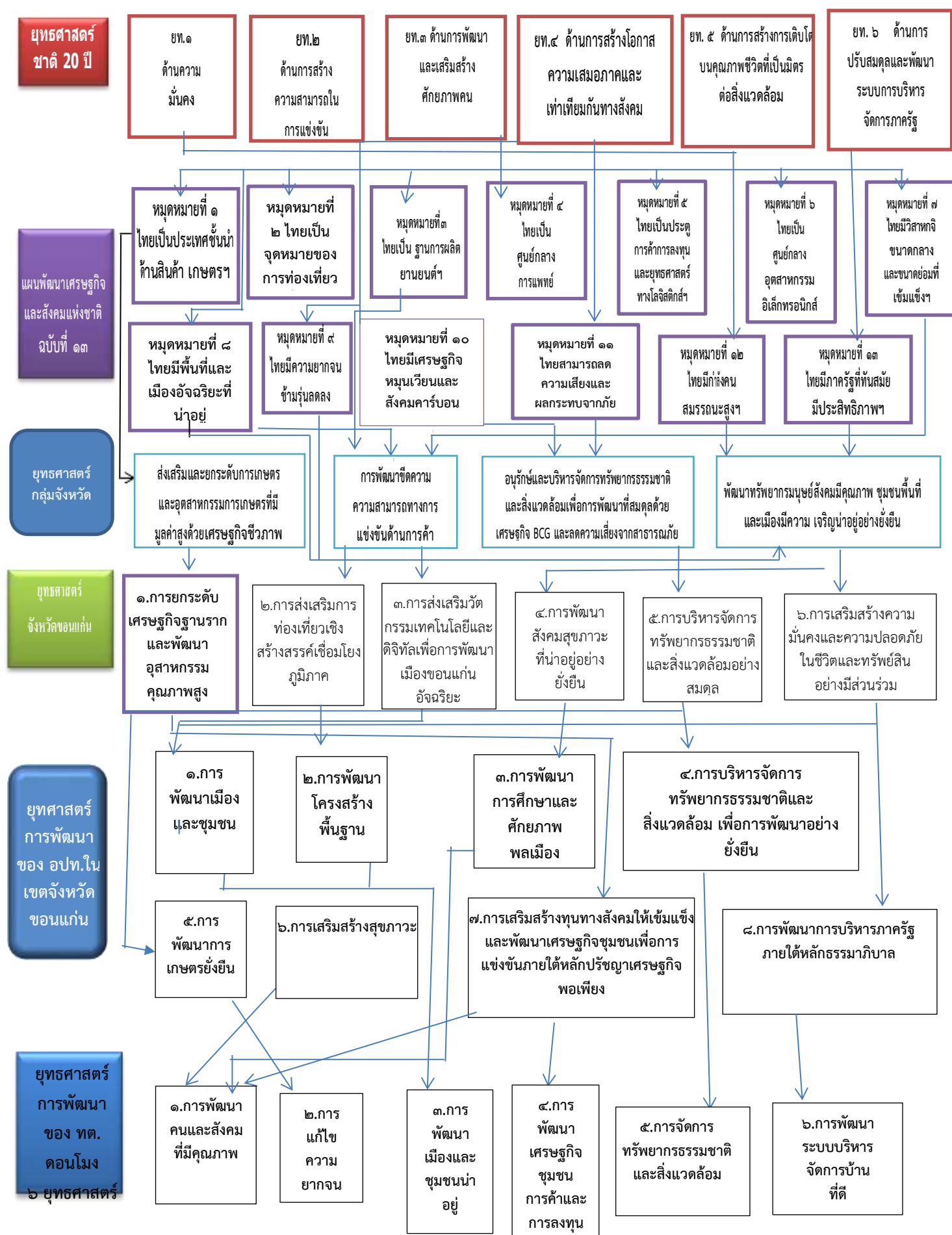
- พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับ ที่ ๑๔ พ.ศ. ๒๕๖๒
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
- แนวทางและหลักเกณฑ์ในการจัดระบบบริการสาธารณะตามประกาศที่คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด
- บริบทการเปลี่ยนแปลงและข้อมูลพื้นฐานต่างๆที่เกี่ยวข้อง
- ศักยภาพและประสิทธิภาพของเทศบาลตำบลคอนโม้ง

ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลคอนโม้ง ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น ไว้ ๖ ด้าน คือ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การแก้ไขปัญหาความยากจน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้า และการลงทุน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลดอนโมง ได้วิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง จากการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลดอนโมง ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ ซึ่งได้รวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาความต้องการและแนวทางแก้ไขปัญหาจากประชาชนในพื้นที่ เวทีประชาคมของหมู่บ้าน ประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล ถือว่าเป็นการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญที่สะท้อนมุมมองของการพัฒนาจากตัวแทนประชาชน ที่มีส่วนได้เสียและเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ไปสู่การปฏิบัติและการดำเนินโครงการต่างๆที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเทศบาลตำบลดอนโมง ต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (S = STRENGTH)

๑. เทศบาลตำบลดอนโมง มีการสั่งการตามสายงานการบังคับบัญชาอย่างชัดเจน มีคำสั่งแบ่งงานโครงสร้างขององค์กรครอบคลุมตามอำนาจหน้าที่ตามภารกิจ
๒. มีแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ชัดเจนมีการบูรณาการการจัดทำแผน การทำงานร่วมกับหน่วยงานหรือส่วนราชการอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
๓. เป็นจุดศูนย์กลางในการเดินทางไปพื้นที่จังหวัดขอนแก่นและการเดินทางไปพื้นที่อื่นๆที่สะดวก
๔. เป็นเทศบาลขนาดกลางที่มีความพร้อม ด้านการบริการและมีขีดความสามารถในการบริการสาธารณะแก่ประชาชน
๕. มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และคลินิกเอกชนรองรับด้านสาธารณสุขอยู่ในเขตเทศบาล
๖. มีสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐ และเอกชนในระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
๗. มีสถาบันการเงินเข้ามาลงทุน และให้บริการประชาชนในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) , บริษัทไฟแนนท์ , บริษัทลิซซิ่ง ทำให้เกิดสภาพคล่องในการบริหารจัดการด้านเงิน
๘. ลักษณะทางกายภาพ สภาพภูมิประเทศเหมาะสม ไม่มีภัยพิบัติทางธรรมชาติ ไม้ใช้พื้นที่เสี่ยงภัย
๙. มีบริการขนส่งพัสดุ และสินค้าที่หลากหลาย เช่น บริษัทไปรษณีย์ไทย สาขาดอนโมง ร้านเอกชนที่ให้บริการรับส่งพัสดุ จำนวน ๔ ราย
๑๐. มีภูมิทัศน์บริเวณเกาะกลางถนนมลิวรรณที่สวยงาม สะอาด

จุดอ่อน (W = WEAKNESS)

๑. งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่น้อยและมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอต่อการพัฒนาเทศบาล
๒. ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่
๓. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
๔. ประชาชนว่างงานเยอะและปัญหาหนี้สินของเกษตรกรเพิ่มขึ้น
๕. ขาดการส่งเสริมด้านอาชีพต่างๆให้กับประชาชน
๖. การผลิตขยะมีปริมาณเพิ่มขึ้น และขาดระบบบำบัดน้ำเสียรวม
๗. ประชาชน เยาวชนติดยาเสพติดเพิ่มขึ้น
๘. การเกิดอาชญากรรมในพื้นที่บ่อยครั้ง

โอกาส (O = OPPORTUNITY)

๑. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริหารสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริม สนับสนุน และถ่ายโอนภารกิจให้แก่เทศบาล
๒. การคมนาคมขนส่งจากภายนอกเข้า-ออกเขตเทศบาล มีความสะดวกและรวดเร็ว
๓. การของบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ เพื่อเป็นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ
๔. ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง
๕. การขยายตัวทางเศรษฐกิจร้านสะดวกซื้อเพิ่มขึ้น เช่น โลตัส ,เซเว่นอีเลฟเว่น
๖. ประชาชนให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมเวทีประชาคมต่างๆ หรือการประชุมต่างๆ

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (T = THREAT)

๑. งบประมาณในการพัฒนาอย่างจำกัดไม่เพียงพอในการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐาน
๒. การเกิดโรคระบาดใหม่ๆ ขึ้นมา
๓. ปัญหาการระบาดของยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น
๔. ขาดตลาดรองรับผลผลิตสินค้าของกลุ่มอาชีพ กลุ่มแม่บ้าน
๕. การเปิดตลาดนัดบ่อยครั้ง
๖. ไม่มีพื้นที่ในการจอดรถเพื่อมาซื้อสินค้าที่ตลาดสดเทศบาล
๗. เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
๘. การเกิดอุกภัยที่บ่อยครั้งและนานหลายวันทำให้พื้นที่บางแห่งน้ำท่วมไม่มีที่ระบายน้ำ
๙. ผู้ใช้รถในการสัญจรไปมาไม่เคารพกฎจราจร ขับขี่ด้วยความเร็วสูง
๑๐. ระเบียบกฎหมายต่างๆ ที่แก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมบ่อยครั้ง
๑๑. พื้นที่ในการกำจัดขยะมีน้อยและไม่มีการบริหารจัดการขยะที่ถูกต้อง

ปัจจัยและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้าน เศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถจำแนก ได้ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

การเปลี่ยนแปลงสถานะทางเศรษฐกิจ เปลี่ยนไปเร็วมาก เศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนมีรายได้ลดลงเนื่องจากสถานการณ์ เกิดโรคระบาดขึ้นทั่วโลก โรงงานบางแห่งได้ทำการยกเลิกกิจการ ลดรายได้ของพนักงาน ลดค่าตอบแทน สวัสดิการต่างๆ ทำให้เกิดการตกงานเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลมีรายได้ลดลง จัดเก็บภาษีได้น้อยลงการจัดสรรงบประมาณให้กับส่วนราชการต่างๆ และ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ลดลงตามไปด้วย ร้านสะดวกซื้อก็เพิ่มมากขึ้นตามสถานการณ์

ด้านสังคม

ประชาชนขาดความสามัคคีมีการแบ่งแยกทางความคิด การเหลื่อมล้ำของรายได้ของประชาชน ไม่มีความปลอดภัยในชีวิต ปัญหาการก่ออาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น คนตกงานเพิ่มขึ้น การแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น ประชาชนขาดศีลธรรม ประชาชนไม่มีอาชีพเสริมหลังจากเสร็จสิ้นจากการทำการเกษตร(ทำนา) ขาดการรวมกลุ่มของกลุ่ม อาชีพ ไม่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ประชากรผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ปัญหาสุขภาพก็เพิ่มมากขึ้น ประชาชนขาดความรู้ในการป้องกันโรค

ด้านการศึกษา

มีสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐ และเอกชน ที่เปิดการเรียนการสอนที่แข่งขันกันมาก มีเทคโนโลยีต่างๆที่เข้ามามีบทบาท การในด้านการสื่อสารต่างๆ มีการเรียนการสอนออนไลน์ ในช่วงสถานการณ์การเกิดโรคระบาดการติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid -๒๐๑๙) ที่แพร่ระบาดไปทั่วประเทศ ทำให้เด็กนักเรียนได้รับความรู้ไม่เต็มที่

ด้านผังเมือง

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลดอนมอญไม่มีผลกระทบด้านการจัดผังเมือง เพราะพื้นที่ของเทศบาลมีขนาด ๖.๐๓ ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ขนาดเล็ก ขาดการจัดระเบียบด้านการจราจร

ด้านเทคโนโลยี

ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการสื่อสารพัฒนาไปอย่างรวดเร็วมาก เช่น โทรศัพท์มือถือ สัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ขยายการบริการให้ครอบคลุมไปทุกพื้นที่ เพื่อสะดวกในการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วขึ้น ซึ่งก็ทำให้เกิดสังคมก้มหน้ามากขึ้น ประชาชนสื่อสารกันทางโทรศัพท์มากขึ้น ธุรกิจส่วนมากก็มีการขายออนไลน์ เพิ่มขึ้น ธุรกิจขนส่งสินค้าก็มีการแข่งขันกันมากขึ้น

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัจจุบันด้านสิ่งแวดล้อมก็มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเช่น สภาวะฝนตกหนัก การเกิดพายุลมแรง อุทกภัย การเจริญเติบโตของเมืองมีประชาชนอาศัยหนาแน่นที่เป็นประชากรแฝง ปริมาณขยะก็มีมากขึ้นตามมา พื้นที่ทิ้งขยะก็ใกล้เต็มพื้นที่ เกิดปัญหาการลักลอบเอาขยะภายนอกเขตเทศบาลมาทิ้งภายในเขตเทศบาล ทำให้ปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาในการจัดเก็บขยะ ปัจจุบันเทศบาลตำบลดอนมอญและองค์การบริหารส่วนตำบลจะเข้าได้จัดทำบันทึกข้อตกลงเรื่อง การบริหารจัดการขยะ จึงทำให้ประชาชนในเขตพื้นที่ อบต.จะเข้า ได้มีการนำขยะมาทิ้งที่บ่อขยะของเทศบาลตำบลดอนมอญ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑. การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและพลังงาน ภาวะโลกร้อนทำให้อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ภัยธรรมชาติมีความรุนแรงมากขึ้น มีโอกาสเกิดได้ทั้งภาวะฝนทิ้งช่วง ขาดแคลนน้ำ ภัยแล้ง และภาวะฝนตกหนัก น้ำท่วมฉับพลัน เกิดการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ระบบนิเวศจะอ่อนแอ เกิดการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพ ภาวะโลกร้อนยังส่งผลให้เกิดการขาดแคลนน้ำและโรคระบาดเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพของประชากร นอกจากนี้ ระดับคาร์บอนไดออกไซด์และอุณหภูมิที่สูงขึ้น การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชจะส่งผลกระทบต่อระบบการเพาะปลูกและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนอาหาร และความเสียหายของพืชผลทางการเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจให้กับประเทศที่มีภาคเกษตรเป็นแหล่ง รายได้สำคัญ การพัฒนาจะต้องเร่ง อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ในท้องถิ่นให้สมบูรณ์ และคงความหลากหลายทางชีวภาพ มีความพร้อมในการปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง ให้ความรู้และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจกบนฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนร่วมกับประชาคมโลกในการแก้ปัญหาภาวะโลกร้อนโดยไม่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศ และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒. การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านสังคม โครงสร้างประชากรเข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุส่งผลกระทบคือขาดแคลนแรงงานหนุ่มสาวที่จะเข้ามาทดแทน การย้ายถิ่นของแรงงานข้ามชาติ แรงงานที่มีฝีมือและไร้ฝีมือเพื่อ

ทดแทนกำลังแรงงาน และการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะมีเพิ่มมากขึ้น รายจ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้นทำให้งบประมาณสำหรับการลงทุน พัฒนาด้านอื่น ๆ ลดลง จะต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านระบบสวัสดิการสังคมเพื่อรองรับการปรับตัวเข้าสู่ โครงสร้างผู้สูงอายุ การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีอาชีพทำให้เกิดความรู้สึกว่ามีคุณค่าต่อสังคมกระแสนิยมและการแพร่ขยายของวัฒนธรรมโลก คนหนุ่มสาวมีค่านิยมการบริโภคตามวัฒนธรรมตะวันตก ส่งผลให้เกิดการใช้ยาเสพติด ยาเสพติด สุนัข ติดการพนัน และขาดการออม รวมทั้งปัญหาเด็กและเยาวชนติดเกมส์โทรศัพท์มือถือ เกมส์คอมพิวเตอร์ และการมั่วสุมทางเพศในแหล่งบันเทิงทำให้แรงยึดเหนี่ยว ทางประเพณี และวัฒนธรรมลดลง จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการรื้อฟื้นประเพณี และวัฒนธรรมที่เป็นฐานการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และการพัฒนาคนให้มีความรอบรู้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

๓.การเกิดโรคระบาดการติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid ๒๐๑๙) ที่ระบาดไปทั่วโลก ทำให้เกิดปัญหาอย่างรุนแรงส่งผลกระทบต่อทุกพื้นที่ของประเทศไทย ส่วนมากพื้นที่เขตเมืองหรือแหล่งท่องเที่ยวทำให้เกิดปัญหาในการควบคุมการระบาด จึงทำให้การระบาดได้อย่างรวดเร็วขึ้น ทำให้ต้องใช้งบประมาณในการดูแลเกี่ยวกับการระบาดเป็นจำนวนมาก

การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลดอนมอญ มุ่งเน้นการพัฒนาที่สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลดอนมอญ จึงได้จัดเวทีประชาคมเพื่อ

รับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาสามารถสรุปได้ ดังนี้.-

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ถนนภายในเขตเทศบาลที่มีอยู่เดิมบางสายมีสภาพเป็นดินลูกรัง ถนนดิน การสัญจรไปมาลำบาก การปรับปรุงเป็นถนน คสล.บางสายอาจจะใช้งบประมาณเยอะ หรืออาจปรับปรุงเป็นถนนลาดยาง ๒. ถนนบางสายไม่มีท่อระบายน้ำ/รางระบายน้ำ บางจุดเกิดการอุดตันน้ำเสียไม่ไหลเอ่อล้นออกมาบริเวณถนนทำให้มีกลิ่นเหม็น การสัญจรไปมาลำบาก บางแห่งมีการมีการขายบ้านเรือนมีการถมดินมากขึ้นทำให้ถนนบางแห่ง ไม่มีท่อระบายน้ำ ช่วงเวลาฝนตกหนักทำให้เกิดน้ำท่วมขังบ้านเรือนประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

๓.การขยายเขตน้ำประปา/ไฟฟ้าอาจยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ต้องพิจารณาจุดที่สำคัญและมีความจำเป็นเร่งด่วนตามลำดับ

ด้านการจราจรในเขตเทศบาล

๑. ถนนบางสายยังไม่มีป้ายจราจรในการเตือนเวลาขับขึ้นยานพาหนะทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นบ่อยครั้ง

๒. ไม่มีการจัดการจราจรซึ่งการใช้รถใช้ถนนไม่มีวินัยจราจร

ด้านการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล

๑.ปัญหาบ่อขยะพื้นที่เต็ม การลักลอบการทิ้งขยะจากนอกเขตเทศบาล ปัญหาการใช้ถุงพลาสติกและการใช้แก้วพลาสติก และกล่องโฟมเพิ่มมากขึ้น ประชากรแฝงเพิ่มมากขึ้นและการขาดความร่วมมือในการคัดแยกขยะที่ถูกต้อง

ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑. การเกิดโรคระบาดติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid ๑๙) ไปทั่วทุกพื้นที่

๒. ประชาชนมีรายได้ลดลงและอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น

๓. ค่าครองชีพสูงขึ้นรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย

๔. ปัญหาการเกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อบท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๓. การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน	หมวดหมู่ที่ ๑๒. ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้ อย่าง	เป้าหมายที่ ๓. สร้างปลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดี	ยุทธศาสตร์ที่ ๔. การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๓. การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง	ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	กลยุทธ์ที่ ๑. พัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริม	๑. แผนงานการศึกษา ๒. แผนงานการศาสนา	-สำนักปลัดฯ -สำนักปลัดฯ

		ต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนา อย่าง ต่อเนื่อง	และ ส่งเสริม ความ เป็นอยู่ที่ดี สำหรับทุก คนในทุก วัย เป้าหมาย ที่๔. สร้าง หลักประกัน ว่าทุกคน มี การศึกษา ที่มี คุณภาพ อย่าง ครอบคลุม และเท่า เทียมและ สนับสนุน โอกาสใน การเรียนรู้ ตลอดชีวิต		ยุทธศาสตร์ ที่ ๖. การ เสริมสร้าง สุขภาวะ ยุทธศาสตร์ ที่ ๗. การ เสริมสร้าง ทุนทาง สังคมให้ เข้มแข็ง และพัฒนา เศรษฐกิจ ชุมชนเพื่อ การแข่งขัน ภายใต้หลัก ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง		ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ที่ดั่งาม กลยุทธ์ที่ ๒. ส่งเสริม พัฒนาและ สนับสนุนการ บริการด้าน สาธารณสุข และการกีฬา กลยุทธ์ที่ ๓. พัฒนา และ ส่งเสริมอาชีพ ให้มีรายได้ เพิ่มขึ้น ส่งเสริมและ สังคม สงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ	วัฒนธรรม และ นันทนาการ ร ๓. แผนงาน สาธารณสุข ข ๔. แผนงาน สังคม สงเคราะห์ ๕. แผนงาน สร้าง ความ เข้มแข็ง ของชุมชน	-กอง สา ธารณ สุขฯ -สำนัก ปลัดฯ -สำนัก ปลัดฯ
--	--	---	--	--	--	--	--	--	--

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ของ อบท.ใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผน งาน	หน่วย งานรับ ผิด ชอบ หลัก
๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๒. ด้านการสร้าง ความสามารถใน การแข่งขัน	หมุดหมายที่ ๙. ไทยมีความ ยากจนข้ามรุ่น ลดลงและมี ความคุ้มครอง ทางสังคมที่ เพียงพอ เหมาะสม	เป้าหมายที่ ๑. ขจัดความ ยากจนทุก รูปแบบในทุก พื้นที่	ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การยกระดับ เศรษฐกิจฐาน รากและการ พัฒนา อุตสาหกรรม มูลค่าสูง ยุทธศาสตร์ที่ ๔. การพัฒนา สังคมสุขภาวะ ให้น่าอยู่อย่าง ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๕. การพัฒนา เกษตรอย่าง ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๗. การ เสริมสร้างทุน ทางสังคมให้ เข้มแข็งและ พัฒนา เศรษฐกิจ ชุมชนเพื่อการ แข่งขันภายใต้ หลักปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ . การแก้ไข ปัญหาความ ยากจน	กลยุทธ์ที่ ๓. พัฒนา และ ส่งเสริมอาชีพให้มี รายได้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมและสังคม สงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ	๑. แผนงาน บริหาร งานทั่วไป ๒. แผนงาน สร้างความ เข้มแข็ง ของชุมชน	-สำนัก ปลัดฯ - สำนัก ปลัดฯ

๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมายที่ ๘. ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๙. สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทานส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม	ยุทธศาสตร์ที่ ๖. การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม	ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาเมืองและชุมชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาการด้านคมนาคม การสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการให้ทั่วถึงและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัย	๑. แผน งานอุตสาหกรรม และการโยธา ๒. แผนงาน เคหะและ ชุมชน ๓. แผนงาน การรักษา ความสงบ ภายใน	กองช่าง กองช่าง สำนัก ปลัดฯ
---	--	---	--	--	--	---	--	--	---

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมายที่ ๗. ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้	เป้าหมายที่ ๘. ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพและการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๗. การเสริมสร้างทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ . การพัฒนาเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน	กลยุทธ์ที่ ๕. พัฒนาส่งเสริมในด้านอาชีพการค้าและการลงทุนเพิ่ม	๑.แผนงาน สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๒.แผนงาน สาธารณสุข	-สำนักปลัดฯ -กอง สาธารณสุขฯ
๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๕. ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม	หมวดหมายที่ ๑๐. ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	เป้าหมายที่ ๑๕. ปกป้องฟื้นฟูและสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืนต่อสู้ การกลายสภาพเป็นทะเลทราย รับผิดชอบและ ครอบคลุมในทุกระดับ	ยุทธศาสตร์ที่ ๕. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล	ยุทธศาสตร์ที่ ๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ . การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ ๖. พัฒนาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้คง อยู่สืบไป กลยุทธ์ที่ ๗. พัฒนาส่งเสริมการจัดการขยะชุมชน สิ่ง ปฏิกูล ให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น	๑. แผน งาน การ เกษตร ๒.แผนงาน สาธารณ สุข ๓.แผนงาน เคหะและ ชุมชน ๔. แผน งาน อุตสาหกรรม และการโยธา	-กองช่าง- กอง สาธารณสุข -กอง สาธารณสุข -กองช่าง- กอง สาธารณสุข -กองช่าง
ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ

		ฉบับที่ ๑๓							หลัก
๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ	หมวดหมายที่ ๑๓. ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน	เป้าหมายที่ ๑๖. ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพรับผิดชอบต่อครอบคลุมในทุกระดับ	ยุทธศาสตร์ที่ ๖. การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม	ยุทธศาสตร์ที่ ๘. การพัฒนาการบริหารภาครัฐภายใต้หลักธรรมาภิบาล	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ . การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	กลยุทธ์ที่ ๘. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาล กลยุทธ์ที่ ๙. พัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารต้องทั่วถึง	๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป ๒. แผนงาน การรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด ฯ -กองคลัง สำนักปลัด ฯ
รวม	๔ ยุทธศาสตร์	๖ ยุทธศาสตร์	๗ ยุทธศาสตร์	๕ ยุทธศาสตร์	๗ ยุทธศาสตร์	๖ ยุทธศาสตร์	๙ กลยุทธ์	๑๐ แผนงาน	๔ หน่วยงาน